



Formelle efter- og videreuddannelser som kompetenceudvikling for ergoterapeuter

Det mener Etf

Livslang læring og fortsat udvikling af kompetencer er essentielt for alle. Ingen kan i dag nøjes med grunduddannelsen som fundament for et arbejdsliv. Den skal hele tiden vedligeholdes og udbygges ved, at man holder sig ajour med nye teorier, metoder og resultater. Det er nødvendigt, at ergoterapeuter som faggruppe vedligeholder og udvikler ydelser af høj kvalitet og samtidig er i stand til at dokumentere indsatsen, både af hensyn til brugere og beslutningstagere.

Ifølge Autorisationsloven skal ergoterapeuter handle i overensstemmelse med den til enhver tid almindeligt anerkendte faglige standard på området. Ergoterapeuter har selv en forpligtelse til at holde sig fagligt opdateret. Ergoterapeutforeningen mener, at det er arbejdsgivernes forpligtelse at sørge for, at de nødvendige vilkår for faglig opdatering er til stede. Arbejdsgiverne skal sikre, at der på de enkelte arbejdspladser er både tid og penge til den nødvendige kompetenceudvikling i forhold til nuværende og fremtidige arbejdsopgaver. Ergoterapeuter og Ergoterapeutforeningen har et ansvar for at påvirke arbejdsgiverne til dette.

Ergoterapeutforeningen mener, at ergoterapeuter, uddannet før uddannelsesreformen i 2001, skal sikres mulighed for et løft svarende til professionsbachelorniveau. Denne indsats skal især fokusere på læring om undersøgelses- og forskningsmetodik samt nyere ergoterapeutiske teorier. Derudover skal flere ergoterapeuter uddannes på masterniveau, således at vi i Danmark følger den europæiske standard om videreuddannelser på bachelor-, master og ph.d.-niveau. Ergoterapeutforeningen mener, at professionsmastere inden for sundhedsområdet skal udbydes på samme niveau som de ordinære masteruddannelser.

Ergoterapeutforeningen mener, at der generelt er behov for mere monofaglig og tværfaglig kompetenceudvikling i form af formaliseret efter- og videreuddannelse (så som diplom- og masteruddannelser). Man ved fra undersøgelser, at udbyttet af formaliseret uddannelse vurderes højere end udbyttet af korterevarende kursusaktiviteter.

I et stadig mere specialiseret sygehusvæsen og et kommunalt landskab med større organisationer er det af væsentlig betydning, at ergoterapeuter får bedre mulighed for at udvikle monofaglige specialistkompetencer efter grunduddannelsen. Ergoterapeutforeningen mener derfor, at professionshøjskoler bør udbyde specialistuddannelser inden for de



større ergoterapeutiske arbejdsområder.

Det er vigtigt, at efter- og videreuddannelse giver merit i det officielle uddannelsessystem. Uddannelsessystemet skal derfor tilrettelægges, så der skabes sammenhæng mellem grunduddannelse, praksis, efter-/ videreuddannelse samt forskning.

Kliniske undervisere skal således sikres uddannelse på mindst diplom-niveau (en hel uddannelse). For en del kliniske undervisere vil det være relevant med en masteruddannelse.

Arbejdsgiverne skal sikre, at praksisrelaterede forskningsresultater implementeres og forankres på de ergoterapeutiske arbejdspladser. Det er en forudsætning for udvikling af dansk forskning i ergoterapi, at der findes en tilstrækkelig volumen af master- og kandidatuddannede ergoterapeuter for at kunne rekruttere til forskeruddannelse og kliniske forskerstillinger. Samtidig skal ledere og ergoterapeuter sikres bedre adgang til forskningsresultaterne. Bedre efter- og videreuddannelse skal være med til at styrke kvalitetsudviklingen i den kliniske praksis gennem en tættere sammenhæng mellem ny forskning og den kliniske praksis.

Ergoterapeuter skal hele tiden dygtiggøre sig og holde sig fagligt ajour; Professionshøjskolerne skal tilbyde den relevante monofaglige og tværfaglige opkvalificering, og arbejdsgiverne har ansvar for at give den nødvendige arbejdstid og penge til efter-/videreuddannelse.

Baggrund

Der findes mange former for kompetenceudvikling og læringsformer. Dette politikark omhandler især behovet for formaliseret efter- og videreuddannelse.

Samfundet er i disse år kendetegnet af en vidensekspllosion, der er med til at skabe øget behov for livslang læring. Derudover er det et stigende politisk krav, at velfærdsydelse har en dokumenteret effekt.

Dansk ergoterapi har de seneste årtier gennemgået en udvikling, hvor professionen har fået et teoretisk fundament og en række validerede metoder og redskaber. Professionsbachelorreformen fra 2001 med videncentre og forskningstilknytning har også givet de ergoterapifaglige velfærdsydelser et kvalitetsløft. Mere end halvdelen af alle ergoterapeuter er ikke uddannet på bachelorniveau, og mange er derfor ikke via deres grunduddannelse opdateret på fagets teorigrundlag.

Det er Ergoterapeutforeningens erfaring, at der generelt er afsat meget



få ressourcer til uddannelse af medarbejdere. Det gælder både penge og tid. Ledere og medarbejdere er bekymrede over, at det er svært at få ressourcer til faglig opkvalificering og videreuddannelse.

Hvad har Etf gjort

Ergoterapeutforeningen har støttet etableringen af diplomuddannelser.

Ergoterapeutforeningen har etableret en specialistgodkendelse for at understøtte og anerkende behovet for specialistkompetencer.

Ergoterapeutforeningen støttede via Akademiseringspuljen medlemmers master- og kandidatuddannelse i perioden 1995-1999. Der blev uddelt i alt 1.850.000 kr. i perioden. Repræsentantskabet besluttede i 1998, at Akademiseringspuljen skulle afløses af Praksispuljen, som siden 2000 har uddelt midler til praksisudvikling.

Hvad gør vi

Ergoterapeutforeningen giver løbende rådgivning og vejledning om efter- og videreuddannelse. Medlemmerne kan få personlig sparring om karriereudvikling.

Ergoterapeutforeningen arbejder for etablering af en dansk masteruddannelse i ergoterapi, ligesom Etf giver økonomisk støtte til Forskningsinitiativet for Ergoterapi på Syddansk Universitet, som varetager ph.d.-uddannelse. Opbygning af et dansk forskningsmiljø vedrørende ergoterapi er en forudsætning for etablering af en masteruddannelse.

Ergoterapeutforeningen yder interessevaretagelse i forhold til myndigheder og arbejdsgivere, herunder især at arbejdsgiverne afsætter tilstrækkelige budgetter til kompetenceudvikling.

Ergoterapeutforeningen støtter medlemmernes udviklings- og forskningsarbejde via Praksispuljen og Forskningsfonden.

Ergoterapeutforeningen deltager løbende som hørings- og samarbejdspart i forhold til det lovgivningsmæssige arbejde. Ergoterapeutforeningen har repræsentanter i professionshøjskolernes uddannelsesudvalg, ligesom Ergoterapeutforeningen indgår i FTF's og Sundhedskartellet's arbejde på uddannelsesområdet.

Mål og Planer

Ergoterapeutforeningen arbejder for, at der er den nødvendige sammenhæng mellem praksis, uddannelse og forskning/udvikling.



Ergoterapeutforeningen arbejder for, at professionshøjsskolernes efter- og videreuddannelsestilbud koordineres på landsplan, og matcher ergoterapeuters behov.

Ergoterapeutforeningen arbejder for, at arbejdsgiverne bidrager til, at ergoterapeuter kan vedligeholde deres ergoterapifaglige kompetencer på arbejdsmarkedet.

Værd at vide

Lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed: Bemærkninger til kap. 5, § 17: ”Sundhedspersonen skal udvise omhu og samvittighedsfuldhed, hvilket vil sige at sundhedspersonen skal handle i overensstemmelse med den til enhver tid værende almindelige anerkendte faglige standard på området”.

Læs mere om efter- og videreuddannelse på www.etf.dk/uddannelse.

Læs også Ergoterapeutforeningens politik-ark om ergoterapeutuddannelsen og om forskning : <http://www.etf.dk/367/>

”Efter- og videreuddannelse for FTF’ere”, CASA 2005.

”Arbejdsgruppe om fremtidens sundhedsuddannelser”, Undervisningsministeriet 2006.